

Bước 1.

TÂM LINH SỐNG LẠI

Giăng 20:1-18. Câu gốc . Êphêô 2:5

*Nên đang khi chúng ta chết vì tội mình,
thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đấng Christ.*

+ Kết “ Xâu chuỗi ngọc ”.

Từng lần Chúa hiện ra là một viên ngọc rất quý báu, mỗi viên ngọc có một trọng tâm, hãy kết lại “ xâu chuỗi ngọc”. Xâu chuỗi ngọc này chính là “Hành trình Tâm linh”.

10 Bước trong Hành trình Tâm linh:

1. Tâm linh Sống lại. 2. Thêm vững lòng tin. 3. Bước vào Tâm giao.
4. Trở lại Thờ phượng. 5. Được lại Lòng tin. 6. Trọng tâm Cuộc đời.
7. Phục hồi Trọng trách. 8. Sự kêu gọi chung.
9. Ủy thác đặc biệt. 10. Gọi vào Thiên chức.

Thử đổi thứ tự ? Không ! Nhìn vào một bước nào trong hành trình này, chúng ta sẽ liên tưởng đến bước trước phải có và bước sau sẽ đến. Hãy đi từng bước, đừng ngã lòng, cũng như đừng đòi hỏi khi chưa trang bị cho mình bước cần thiết. (Thí dụ: Biết trọng tâm cuộc đời, nhờ Được lại lòng tin. Nhờ vào Thờ Phượng; nhìn tới sẽ thấy có Trọng tâm cuộc đời, mới phục hồi trọng trách; có Tâm giao với nhau thì có Thờ phượng ngọt ngào, sẽ có Được lại lòng tin)

Theo thứ tự trên chúng ta đi vào: Hành trình Tâm Linh.

Bước một : **Tâm linh Sống lại.** Chúa ban Sự sống bên ngôi mộ trống.

1. TÂM LINH SỐNG LẠI NGHĨA GÌ ?

Con người chúng ta có 3 phần: thân xác bằng thịt xương chỗ để tiếp xúc thể giới vật chất, Linh hồn là chỗ để tiếp xúc với tình cảm cảm xúc với người, và Tâm linh là chỗ Đức Chúa Trời dựng nên để cảm nhận và thờ phượng Ngài. Nhưng khi Adam phạm tội, Đức Chúa Trời có phán “ *một mai người ăn chắc sẽ chết* ”. Vì vậy, sau khi Adam phạm tội con người chỉ sống có hai phần: thân xác và linh hồn. Đó là lý do con người không bao giờ thỏa mãn một cách đầy trọn. Chúng ta cần được Chúa làm cho phần tâm linh này sống lại.

2. TÂM LINH SỐNG LẠI KHI NÀO ?

Lời tiên tri Chúa đã hứa. **Ôsê 6:2.** *Ngày thứ ba chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài.* Chỉ về ngày Chúa Giêxu sống lại từ kẻ chết, thì những người tin theo Chúa trước đó được Chúa sống làm cho tâm linh họ bắt đầu sống. Và chúng ta là những người tin Chúa thời sau này: kẻ mình được sống lại với Chúa Giêxu khi Ngài sống lại.

- **Giăng 14:19.** *Ít lâu các ngươi không thấy ta (Chúa chết), nhưng các ngươi sẽ thấy ta (sống lại); vì ta sống thì các ngươi cũng sẽ sống*

(*đồng sống với Chúa*). Báp têm là kẻ mình đồng chết, đồng chôn và cũng kẻ mình được đồng sống lại với Chúa, chính là sự sống tâm linh.

3. TÂM LINH TRƯỚC KHI SỐNG LẠI ?

Sau khi Chúa Giêxu sống lại, tâm linh môn đồ được sống. Vì vậy giai đoạn Giăng 20:1-18 là giai đoạn chuyển tiếp từ sự chết thuộc linh qua sự sống tâm linh.

* **Sứ đồ Giăng** có lời giới thiệu Sự Tái tạo thuộc linh rất hay:

- c1 “ *Ngày thứ nhất trong tuần lễ, lúc rạng đông trời còn **mờ mờ***”

* **Môise** có lời giới thiệu về Đức Chúa Trời sáng tạo, cũng giống nhau:

- Sáng thế ký 1:1,2. **Ngày thứ nhất** trong công trình sáng tạo “ *Vả, đất là trống không sự **mờ tối** ở trên mặt vực*”

Giăng 20:1-18. Được gọi là Hành trình Tâm linh từ chết qua sống.

* Có 3 nhân vật : - **Mari mađolen** hình ảnh: Người Theo Chúa.

- **Phierơ** và **Giăng** hình ảnh: Người Hầu việc Chúa.

* Điều gì xảy ra cho một tâm linh chưa có sự sống của Chúa ? Hãy xem

A. Mari Mađolen. Hành trình theo Chúa khi chưa có sự sống.

Ấn phía sau sự việc là Sứ điệp, vì vậy cần thiết phải đi xuyên qua các sự việc và hình ảnh bên ngoài, để tìm ra ý nghĩa thực tại tinh thần thâm sâu bên trong.

1. Hãy để ý sự **Hầu việc Chúa của bà:**

- “ *Ngày thứ nhất trong tuần lễ, Mari Maddolen tới mộ*” thật khó nhận ra sự chết tâm linh, vì người tín đồ trong giai đoạn này cũng yêu Chúa, theo Chúa, cũng hầu việc Chúa, như Mari thức dậy rất sớm mang thuốc thơm đến mộ. Nhưng Chúa của bà lúc này chưa sống trong tâm trí bà, theo Chúa như người ta đến một một giáo chủ chết.

2. Hãy để ý đến **Lời nói của bà:**

Người tín đồ trong giai đoạn này sẽ không có lời ngợi khen khi đứng trước hoàn cảnh khó. Mari có 3 câu nói, chỉ là lời đổ lỗi:

- “ *nói rằng: người ta đã dờ Chúa ... để Ngài tại đâu* ” 3 lần lặp lại, có 3 đều sai: + sự chết trong tâm trí do đó **ngại ngờ và đổ lỗi** (c2,13,15).

+ c2,13,15. “ *người ta dờ Chúa*”, hay Chúa dờ người ?

+ c15. “ *người để Ngài tại đâu*” ai có thể để Ngài nơi nào!

Chúa của bà lúc này là Chúa của sự bất năng . Tâm linh sống sẽ nghĩ và nói khác hơn, Chúa là chủ hoàn cảnh và tin cậy với lời Ngợi khen.

- **Êsai 38:18.** “ *Nơi âm phủ chẳng ngợi khen Ngài được, và sự chết chẳng tôn vinh Ngài được; những kẻ xuống mồ chẳng còn trong cậy sự thành thật của Ngài nữa. Duy kẻ sống mới hay tôn vinh Ngài..*”

3. Hãy để ý đến **Cách nghe của bà.**

Khi nghe Chúa gọi, c15. “ *Đức Chúa Giêxu hỏi người rằng: ...Ngươi ngỡ rằng đó là kẻ làm vườn...*” Nghe lời Chúa, đối với người có sự sống tâm linh sẽ nghe tiếng Chúa phán với mình, nhưng với tâm linh

chưa có sự sống của Chúa, sẽ nghĩ rằng đó là tiếng của kẻ làm vườn, Người hầu việc Chúa được ví như “người chăn”, cũng được ví như kẻ giữ “vườn nho” Nghe giảng, mà nghĩ rằng: ông ấy đang làm bốn phận, lời giảng sẽ không có tác động.

* Trước khi tâm linh sống, người ta vẫn có thể theo Chúa, bằng khả năng con người, bằng “tâm hồn” chứ không phải “tâm linh”. Tâm hồn yêu Chúa thì khác với tâm linh yêu Chúa. Trong Linh hồn có lý trí, khi tâm linh chưa sống sẽ yêu Chúa theo lối suy nghĩ riêng của mình.

Kết. quả hành trình tâm linh chết là gì? c11. “*Song Mari đứng bên ngoài mộ mà khóc. Người vừa khóc vừa cúi xuống dòm trong mộ*”

- “Khóc”: được ghi hai lần, đây là giọt nước mắt của tuyệt vọng,

- “cúi xuống”: sự cúi gập người không còn sức khóc nữa, và

- “dòm vào trong mộ”: một khoảng không của tuyệt vọng, không có gì hết như huyết mả trống không..

B. Phierơ và Giảng: sự Hầu việc trước khi Tâm linh sống.

C3-10. Mô tả sự hầu việc Chúa của người hầu việc chưa có sự sống: Bởi sức mình, bởi khả năng, bởi làm theo, và trở lại điểm khởi hành.

1. Hãy để ý đến Cách chạy của họ: Chạy đến đâu và chạy cách nào?

Họ đã chạy như thế nào trên hành trình này ?

- **Mạnh ai nấy chạy.** Chúa Giêxu phán: Người chăn kêu tên chiên, dẫn ra ngoài, ..thì đi trước chiên theo sau..” Ở đây Phierơ và Giảng không phải là đi trước mà là cầm đầu chạy trước, bỏ chiên lại theo sau một đổi khá xa.

“cả hai đều chạy, nhưng môn đồ kia chạy nhanh hơn, và đến mộ trước...” họ có cùng một mục đích nhưng thiếu tính đồng hành, hỗ trợ, nâng đỡ nhau, người trẻ chạy nhanh, có tuổi đi chậm,

- Ai chạy sau chót ? Mari, người đàn bà báo tin cho họ. Hợp lý không ?

- Sau khi có sự sống tâm linh một hình ảnh đẹp hơn. Công 3:1. “*Cùng lên đền thờ*” +4:1. “*Phierơ và Giảng đương nói với dân chúng*” c23.

“*Hai người đến với anh em mình*”

2. Hãy để ý đến Sứ điệp của họ: nói theo theo mắt thấy.

- “*Phierơ theo đến vào trong mộ, thấy vải bỏ dưới đất, và cái khăn liệm trùm đầu chẳng ở cùng một chỗ với vải nhưng để riêng ra một nơi khác*”. sự mô tả sự việc theo mắt thấy,

- “*Bấy giờ, môn đồ kia đến mộ trước cũng bước vào, thấy và tin*”, chưa có Chúa sống, người ta dễ bắt chước người khác, lòng tin giai đoạn này cũng chỉ tin vào những gì thấy được.

- “*Vì chúng hai người chưa hiểu lời Kinh thánh...*” Đức tin thật là tin vào lời Chúa phán chứ không phải tin khi thấy được.

3. Hãy để ý đến năng lực của họ:

- **Sự chạy theo:** Giảng chạy trước , Phierơ theo đến. Phierơ chạy đến sau vào bên trong, thấy vậy Giảng cũng bước vào (c8) và kết cuộc sự đi theo, làm theo là về theo (c10). Chạy theo, nhìn theo và về theo.

Chưa có Chúa sống sẽ bắt chước mà không biết phân biệt.

- Sự giảm dần:

- c3. Lúc đầu “bèn bước ra” kết thúc c10. “về nhà”, chữ “bèn” là rất nhanh, “*chạy nhanh*”, “*đi vào, nhìn thấy*”, nhưng điểm cuối là về nhà.

* Khác với tâm linh có sự sống. Thiên 84:7. “*Họ đi tới sức lực lần lần thêm*”. Êsai 40:30,31. “*Những kẻ trai trẻ cũng phải mòn mỏi mệt nhọc..nhưng ai trông đợi ĐGHV thì chắc được sức mới..*”

- “Đoạn, hai môn đồ trở về nhà mình” cuối cùng “hành trình tâm linh chết là : trở lại điểm xuất phát”.

4. TIẾN TRÌNH SỰ SỐNG TÂM LINH ?

* **Ai chạy nhanh nhất ?** Giảng, kể đó Phierơ , ai sau chót ? đương nhiên là Mari Madolen. Nhưng ! không phải. Trước cái nhìn của Chúa, chạy nhanh, hay chậm, thấy ít, thấy nhiều không quan trọng, nhưng quan trọng là đến đích trước. **Ai đến đích trước ?** Mari Madolen đến đích trước, cả 3 cùng chạy tìm Chúa, và Mari gặp Chúa trước. 2 vị kia chạy nhanh, nhưng chạy về, Mari ở lại và gặp được Chúa. Mari được kinh nghiệm sự sống tâm linh cũng trước những người khác.

1. Cách nào: Mari đã ở lại khi mọi người trở về, dẫu chạy chậm đến sau, nhưng Mari kiên trì, không dừng lại. Đây là điểm then chốt mà “*Đức Chúa Trời là Đấng hay thưởng cho kẻ tìm kiếm Ngài*”. Hêb 11:6.

2. Nhờ gì: Nhờ Lời phán của Chúa. Ba lần Chúa dùng Lời phán , nhưng bà ngờ là “*ai đó*” và “*ngờ kẻ làm vườn*”; nhưng lần thứ ba, bà nhận ra Chúa gọi mình. Không có cách nào khác hơn là Chúa dùng Lời chúa ban sự sống tâm linh cho chúng ta. Thế giới vật chất này cũng bằng lời phán, thế giới thuộc linh cũng vậy. Lời là Chính Chúa, vì Ngài được xưng là Ngôi Lời. Khi lời Kinh thánh được đọc ra là Chúa đang dùng người chuyển Lời sống cho bạn. Khi nào bạn nhận ra lời Chúa ban cho chính mình, Sự sống tâm linh bắt đầu.

(Thiên 119:50,93,107,149,154,156, “*Lời Chúa làm cho tôi sống lại*”.)

3. Dấu hiệu sống: những chữ “*xây lại*”; “*rò đến*”; “*hãy đi*”. Là 3 tiến trình trong sự nhận lãnh sự sống từ nơi Chúa. Xây lại hay quay trở lại, sự nhận thức hướng sai, khi nhận ra Chúa thì “*rò đến*” một chỗ khác Mari mừng chạy đến ôm chân Chúa, giữ lấy không muốn mất. Nhưng dấu hiệu thứ ba “*đi nói*” là bước Chúa muốn. Chỉ có sự hầu việc theo cách Chúa muốn, bạn sẽ lớn lên trong sự sống tâm linh mà bạn đã lãnh nhận.

* **Lời kết:** Kinh thánh Giảng 20:1-18, được viết lại theo lối “*Suy ngắm*”: đọc một câu KT, đọc trải nghiệm và cảm nghiệm.

Kinh thánh : Giăng 20: 1- 18. “ Sự Chúa sống lại ”.

c1. “ Ngày thứ nhất trong tuần lễ. lúc rạng đông, trời còn mờ mờ, Mari mađolen tới thăm mộ, ”

c1b “ thấy hòn đá lấp cửa mộ đã dời đi.”

c2. “ người chạy tìm Phierơ và môn đồ khác, là người Đức Chúa Giêxu yêu mà nói rằng: Người ta đã dời Chúa khỏi mộ, chẳng hay để Ngài tại đâu..”

c4. Cả hai đều chạy, nhưng môn đồ kia chạy mau hơn Phierơ, và đến mồ trước. Người thấy vải bỏ dưới đất nhưng không vào.

c6. Simôn Phierơ theo đến, vào trong mộ, thấy vải bỏ dưới đất, và cái khăn liệm trùm đầu Đức Chúa Giêxu chẳng ở cùng một chỗ với vải, nhưng cuốn lại để riêng một nơi khác.

c8. Bấy giờ, môn đồ kia đã đến mộ trước, cũng bước vào đã thấy và tin.

c10. Đoạn hai môn đồ trở về nhà mình.

c11. Song Mari đứng bên ngoài, gần mộ, mà khóc. Người vừa khóc, vừa cúi xuống dòm trong mộ.

Luca 24:5. Sao các người tìm Đấng sống trong vòng kẻ chết .

c15b. Ví thật, người là kẻ đã đem Ngài đi, xin nói cho ta biết...

c16. Đức Chúa Giêxu phán rằng: Hỡi Mari ! Mari bèn xây lại, lấy tiếng Hêborơ mà thưa rằng: Rabuni, nghĩa là Thầy.

c17. Đức Chúa Giêxu phán rằng: Chớ rờ đến ta ! Nhưng hãy đi đến cùng anh em ta..Mathiơ 28:6b. Ngài đi trước các người qua xứ Galilê; ở đó.. các người sẽ thấy Ngài.

c18. Mari mađolen đi rao báo cho môn đồ rằng mình đã thấy Chúa, và Ngài đã phán cùng mình những điều đó.

Suy ngẫm : Giăng 20: 1-18. “ Trải nghiệm Tâm linh ”

c1. Ngày cũ qua tuần mới đến, mọi việc trong đời vẫn không thay đổi, hy vọng bị che khuất, nhiều câu hỏi không một lời giải thích, sự tuyệt vọng đến tận cùng, như đến bên mộ của ân nhân cuối cùng trong cuộc đời, nhưng người đã biến mất. “trời còn mờ mờ”

c1b. Tìm cách giải quyết nan đề cũ lại gặp nan đề mới lớn hơn.

c2. Chợt nhớ người của Chúa, người chọn tìm “người tôi già” và “người tôi trẻ” của Chúa, mong “kinh nghiệm” và “sức lực” ; không quá muộn có câu trả lời cho nan đề vừa mới xảy ra.

c4. “trời còn mờ mờ”, bởi chút niềm vui có người của Chúa sẵn lòng trong mọi việc. Người tôi trẻ, nhờ nhanh trí chẳng mấy chốc đã thấy ra thực trạng, nhưng lại thiếu kinh nghiệm, không biết trả lời sao.

c6. Người tôi già, chậm hơn một chút nhưng sâu sắc, nên biết được vấn đề có chiều sâu hơn, nhờ thế nên mô tả sự việc thêm được đôi chút...

c8. Người tôi trẻ của Chúa nghe vậy, như được sáng ý, nên phụ họa thêm vài lời.

c10. Cuối cùng, người già kẻ trẻ nhìn nhau rồi nói “Chúng tôi tận tâm, tận lực, nhưng nan đề của người cũng là câu hỏi của chúng tôi! ”.

c11. Ở lại một mình ! Nhìn thế sự, ngẫm chiều sâu cuộc đời, như nhìn vào hố mộ không có cửa sau ! Người tuyệt vọng và khóc, nước mắt đầy vui, vẫn không một tia sáng. Rồi chợt nghe: “ tìm người chết, hỏi việc người sống ”, có đâu câu giải đáp ? Trả lời : ai đã làm việc này.

c15. Người bị mất tên “ Hỡi đàn bà kia ! Sao bà khóc ”. khi ấy “mặt trời lên cao”, trong nước mắt, “nhìn thấy kẻ làm vườn”, hỏi, trách: “ nếu người biết xin chỉ cho tôi đi ”.

c16. Người “gọi đúng tên tôi”, tiếng nói như đụng đến tận đáy lòng, tâm hồn bừng sống và nhận ra rằng: trong dáng vẻ kẻ làm vườn, Chúa đang hiển hiện. Cảnh cũ lòng mới, Chúa bên cạnh, thật gần như có thể nắm lấy đôi tay của Ngài.

c17. “Con không thể rờ đến ta đâu”, vì đây là lúc ta phải về cùng Cha ta trên trời, nếu con muốn có Ta, hãy đi nói với mọi người đến một chỗ và hiệp một lòng, mọi người sẽ biết rằng ta đang sống giữa họ.

c18. “ Trong thực hành lời Chúa dạy,
Ngài mới thực sự ở cùng ta.
Nguồn sự sống ban ra Lời sự sống,
Lời sự sống làm cho tâm linh sống.”